

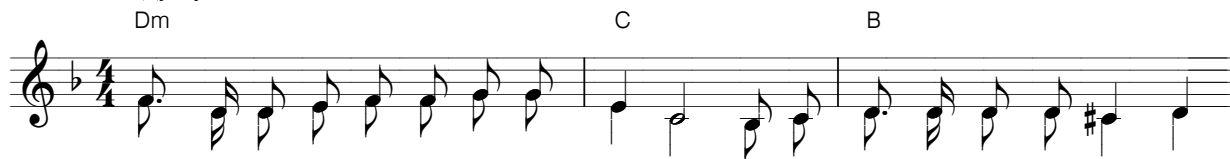
ОСІНЬ ЗНОВ В СВОЇ ПРАВА ВСТУПИЛА

Вновь в свои права вступила осень

Е. Андриюхина

Т. Белозуб

Роздумуючи

1. О_ сінь знов в сво_ї пра_ ва всту_ пи_ ла, кли_ че під_ су_ мок всіх під_ ве_
2. Див_ ля_ чись на цей пей_ заж мі_ нор_ ний, у_ сві_ дом_ лю_ ю я плин жит_
3. Ос_ь по_ глянь_ те, зно_ ву лист баг_ ря_ ний про о_ сін_ ні дні зві_ ща_ є

сти. Ни ви о_ пус_ ті_ ли, не_ бо сі_ ре, і ту_ ман на зем_ лю о_ пус_
тя. Бо же, Ти ще ми_ лу_ єш в лю_ бо_ ві і да_ єш для пе_ ре_ вір_ ки
нам. А ме_ не три_ во_ жить за_ пи_ тан_ ня: "Пе_ ред Бо_ гом з чим з'яв_ лю_ ся

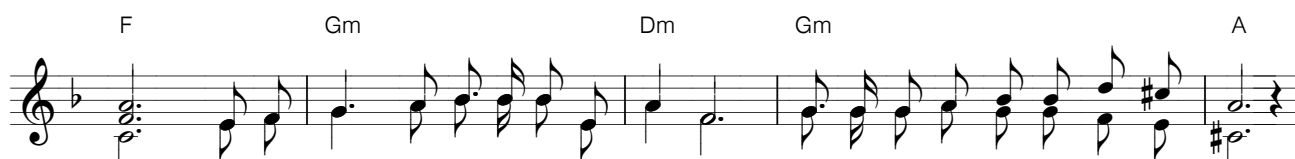

_ тивсь, і ту_ ман на зем_ лю о_ пус_ тивсь.
час, і да_ єш для пе_ ре_ вір_ ки час.
я? Пе_ ред Бо_ гом з чим з'яв_ лю_ ся я?"

Приспів

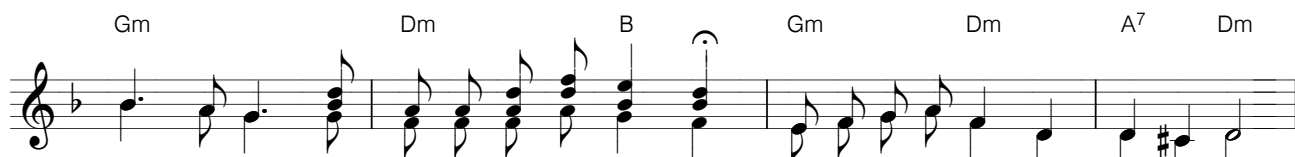
О_ сінь о_ си_ па_ є нас да_ ра_ ми - літ_ ний час не про_ ле_ тів дар_

_ ма. А чи зав_ жди доб_ ри_ ми пло_ да_ ми на_ пов_ ня_ ло_ ся мо_ є жит_ тя?

І теп_ ла ос_ тан_ ні світ_ лі ми_ ті від_ кли_ ка_ ють_ ся в пал_ кій моль_ бі:

"Гос_ по_ ди, дай сил ще по_ тру_ ди_ тись, пе_ ре_ ві_ ри_ ти про_ жи_ ті дні!"